

зматиків узброєні в сокири, бердиші, друки та рушницї. Камніне знов посипало ся на палату і паркан. Деякі підложили під паркан огонь, але лякаючись, аби ціле місто не займилось, розбили паркан, розкинули дошки і дістали ся на подвіре. Служба замкнула браму палати і для постраху стріляла слїпими набоями з рушниць. Убийники осмілені тим, що вистріли їх не ранять, кинули ся з сокирами і бердишами на брами, розбили її і дістали ся на коридор. Служба сховала ся, остали ся тільки архидіакон Доротей, Кантакузен і Ушацький, хочаби убийникам загородити дорогу до комнати владики. Убийники кинули ся на Кантакузена і він падає облитий кровію без памяти на землю, відтак задають Доротееви в голову сімнайцять ран, відсувають його з дороги і кидають ся на посліднього Ушацького. Вкінці і сей послідний паде під самим дверим владики, вдарений палкою в голову.

Вже товпа мала вдерти ся до комнати святого, як нараз отвирають ся двері, св. Йосафат виходить до сїний, підносить руку, щоб поблагословити своїх убийників, а зробивши над ними знак св. хреста, лагідно відізвав ся: "Діти мої, чого убиваєте невинних слуг? Коли маєте що проти мене, я тут " На ті слова святого зупинились убийники. Та нараз